

Отъ издаденитѣ владала на българитѣ се вижда, какъ се именуватъ мѣстноститѣ, кои ниви били обработвани и съ какво и кои съседи знаятъ това.

За любопитство и за историята на селото тѣзи мѣстности иматъ известно значение, тъй като съ нѣкои отъ тѣхъ сж станали измѣнения.

Западно отъ селото: Аговата кория (днесъ е нива), Дулеврътъ, Брѣстоветѣ, Татанчець, Гражданския пжтъ, Бѣли брѣгъ, Мокрилово (долъ), Плаковски пжтъ, Урушки долъ¹⁾, Синята стена, Килифарска джбрава, Присовска джбрава, Селска джбрава, Селището, Оградията; северно: Могилкитѣ, Перпериево, Ралевъ манастиръ (старина), Горния стубелъ, Пчелиня; на изтокъ: Срѣдния стубелъ, Славчевъ баиръ, Поповъ стубелъ, Слатина Бараково, Киселчова мочоръ, Ливадкитѣ; на югъ: Дългото, Дълбоки пжтъ, Осойната, Бабино Великино, Крушеврътъ, Грънчеревертъ, Манастирското, Папратня, Кошаритѣ, Емето, Бѣлко вото и пр.

Градинарство и лозарство.

За пропадане на чифлика много помогнали новитѣ условия, при които земедѣлието се развило презъ 19-то столѣтие, когато излѣзли на пръвъ планъ градинарството и лозарството. Отъ тогазъ силата на зърненото производство и отглеждане на добитѣка постепенно намалѣла. Разбира се, новитѣ поминѣци изведнажъ не сж обхванали всички челяди, а само малка частъ отъ тѣхъ, но това упражнено голѣмо влияние и върху другитѣ.

Млади мъже и момци, като не могли да изкарватъ пари за личнитѣ си потрѣби отъ бащина домъ, а пъкъ гледали, какъ разполагатъ градинаритѣ церовчани и лѣсковчани които ходятъ да работятъ въ Влашко, Молдова, Русия напуснали бащино орало и трѣгнали съ газдитѣ. Последнитѣ всѣка зима събиратъ работници и ги отвеждатъ въ чужбина да работятъ по градинитѣ. При благоприятни условия градинаритѣ се завръщали презъ зимата съ пълни кесии разполагали свободно за всѣко нѣщо, прекарвали весело добре облѣчени, богато хранени, готови да правятъ дарения да градятъ нови църкви, да обличатъ домашнитѣ си... И всичко това увличало младата работна сила за къмъ чужбина. Градинаритѣ си позволявали презъ зимата веселби, които били давани на обикновената рая. Дошли отъ чужбина, на кривили високи калпаци, градинаритѣ носѣли духъ на сую

¹⁾ Кжсъ долъ съ стрѣмни трѣнливи брѣгове. По тия мѣста турци уруци пасли нѣкое време овцетѣ си.